

2016. január 23., szombat

SZENT JÓZSEF NAPI ÜZENETE, AMELYET AURORA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR RÉSZÉRE

A Teremtés kezdetén csak az Egység létezett, az Isteni Tudat, amely ott lakik, ahol nincs tér és idő, ahol nincs anyag, nincsenek érzések és gondolatok, ahol csak Szellem van.

Anélkül, hogy megszűnne az Egység, Isten Szellemé megsokszorozódik. Ez a mindenütt való jelenlét.

Miközben a Szellem megmarad eredeti formájában, megszületik és megnyilvánul az Arkangyalokban Isten Elméje. Ez a Mindentudás műve.

Anélkül, hogy elválna a Szellem szintjeitől, Isten a Fényt az anyagi teremtésekben nyilvánítja meg. Ez a Felszabadulás gyümölcse.

Isten, aki Egy volt, három részre oszlik, miközben Egy marad. Az emberi elme számára felfoghatatlan az Ő Transzcendenciája.

Az Atya Isten Fiúvá lett, és az Átváltoztatásban megsokszorozza Egyetlen Fiát minden teremtményben. Mindenki egy az Atyával, a Fiú által.

Az ősi elvek saját életet és teremtő erőt kapnak. A Sugarak tudatokká válnak és a kozmosz minden létező részecskéjét benépesítik.

Isten soha se veszítette el a kezdet Egységét. Sokszorozódása végtelen és határtalan. Tudata túlterjed a szellem, az elme és az anyag határain. Istensége mindent áthat.

Megkérdézhettek: "Hogyan fog a Teremtő egy olyan világban lakni, amely ennyire tele van sötétséggel? Hol van Isten, amikor a káosz elárasztja a világot?"

Isten az Élet, amely a lényekben lakozik, a Tudat, amely megeleveníti a tudatokat, a Fény, amely formát és életet ad annak, amit látnak azok, akik nem vakok.

Lehet, hogy az ember nem vak, de ha nincs fény az életében, semmit sem lát. Nem arról van szó, hogy a világ nem létezik, hogy a színek nem léteznek, hogy az élet nem létezik: az ember az, aki elszakad a fénytől. Nem vak, csak be van zárva egy sötét és üres szobába, és nem találja annak a módját, hogy kinyissa az ablakokat, és azt sem tudja, hogy a tudata szobájában léteznek ablakok.

Így van ez az emberiség többségével is. A tudatlanság és a közömbösség bezárta az emberi tudatot egy sötét szobába, és az élet összes rejtélye kívül van, készen arra, hogy feltáruljon abban a pillanatban, amikor a tudat ablaka kinyílik.

Mivel nem vagytok vakok, azt hiszitek, hogy mindent láttok. Mivel nem ismeritek a fényt, nem tudjátok, hogy be vagytok zárva egy sötét szobába, és azt hiszitek, hogy az élet a szoba négy falán belül kezdődik és ér véget.

A szeretet, a szolgálat és az ima úgy hatolnak be e tudat sötétségébe, mint a fény rései, bejönnek az ablakon, és felfedik, hogy az ablak létezik, és hogy mögötte egy nagy titok rejlik.

Egyesek talán meglátják a fényt a résen keresztül, és azt hiszik, hogy már mindent ismernek; mások ki merik nyitni az ablakot, és szemlélik az eléjük táruló látványt. A tudat mélyrehatóan ki fog tágulni, annak ellenére, hogy csak az életet látjátok a kis ablakotok előtt.

A mai napig alig akadtak olyanok, akik hajlandóak voltak kilépni ebből a szobából, és felfedezni a rajtuk kívüli világot, így a rejtélyek rejtélyek maradtak.

Ezt az üzenetet néhány szóval kezdtem, amelyek képesek arra, hogy egy kis rést nyissanak a tudat sötét szobáján, de tudom, hogy sokan saját kezűleg fogják becsukni az ablakot, és így teljes sötétségben maradnak.

Gondolkodjatok el azon, amit mondok nektek, és próbáljátok meg egy pillanatra megkockáztatni, hogy megérezzétek a szívetek szemében ezt a titokzatos fénysugarat, ezt a kis rést, amely megnyílik a tudatotokban.

Ha hagyjátok, hogy a tudatotok kitáguljon, akkor valóban egységbe tudlak benneteket hozni Istennel. Képesek lesztek arra, hogy mindenben igazabbak legyetek, és a titkok feltáruulnak, még önmagatokról és a bolygó életéről is.

Az emberi tudat növekedése és érése, valamint az Igazsághoz való ragaszkodása érdekében,

Legtisztább Szent József